

УДК 780.647.2.071.1.091 (476) Забєлов (045)
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/44-2-8>

Олександр МОВЧАН,
orcid.org/0000-0001-6186-4660
аспірант кафедри теорії та історії музики
Харківської державної академії культури
(Харків, Україна) spielmanart@gmail.com

БАЯН У КОМПОЗИТОРСЬКО-ВИКОНАВСЬКІЙ АНСАМБЛЕВІЙ ТВОРЧОСТІ ЄГОРА ЗАБЄЛОВА

У статті проаналізовано два студійних альбоми сучасного білоруського баяніста й композитора Єгора Забєлова: «Неіснуюче кіно» (гурт “Gurzuf”), записаний у 2007 році, й “The Rose Festival” (гурт “Yegor Zabelov Trio”), записаний у 2017 році. Отримавши професійну музичну освіту, Є. Забєлов створює два музичних колективи, різних за жанровим та стилевим спрямуванням – дует “Gurzuf”, у якому баян поєднується з ударною установкою, та “Yegor Zabelov Trio” у складі баян, бас та ударні. В композиціях обох альбомів баян є провідним інструментом. Так, у більшості треків «Неіснуючого кіно» він виконує мелодичну, гармонічну й басову функції, ударні ж беруть на себе ритмічну роль, а також створюють особливий звуковий фон, підкреслюючи таким чином жанр кожного треку. Аналіз композицій альбому дозволяє зробити висновки щодо особливостей раннього стилю Є. Забєлова: в більшості номерів присутні характерні риси арт-року, а також засоби розвитку, типові для мінімалізму: гармонічних, ритмічних й мелодичних патернів, що багаторазово повторюються й при цьому децю варіюються. Порівняно із першим альбомом у “The Rose Festival” Є. Забєлов приділяє більшу увагу експериментам зі звуком – не лише акустичним, але й електронним, а також різним прийомам гри на інструменті. Попри те, що баян грає у альбомі провідну роль, бас та ударні інструменти не обмежуються функцією ритм-секції. Баян у творчості Є. Забєлова постає універсальним інструментом, що може виконувати функції різних учасників ансамблю – мелодичну й басову, брати на себе гармонічне заповнення завдяки використанню шумових прийомів гри (удари міху, корпусу інструмента, шум віддушника, клацання регістрів, постукування куточками міху), навіть функцію ударного інструменту. Творчість Є. Забєлова постає унікальним явищем у сучасному європейському музичному просторі.

Ключові слова: баян, ансамбль, арт-рок, мінімалізм, звуковидобування.

Oleksandr MOVCHAN,
orcid.org/0000-0001-6186-4660
Graduate Student at the Department of Theory and History of Music
Kharkiv State Academy of Culture
(Kharkiv, Ukraine) spielmanart@gmail.com

ACCORDION IN THE COMPOSER-PERFORMANCE ENSEMBLE WORK OF YEGOR ZABELOV

The article analyzes two studio albums of contemporary Belarusian accordionist and composer Yegor Zabelov: “Non-Existent Cinema” (Gurzuf), recorded in 2007 and “The Rose Festival” (Yegor Zabelov Trio), recorded in 2017. After receiving a professional music education, E. Zabelov creates two music groups, different in genre and style – the duo “Gurzuf”, in which the accordion is combined with a percussion and “Yegor Zabelov Trio” in the accordion, bass and drums. In the compositions of both albums the accordion is the leading instrument. Thus, in most tracks of “Non-Existent Cinema” it performs melodic, harmonic and bass functions, drums take on a rhythmic role, as well as create a special sound background, thus emphasizing the genre of each track. Analysis of the album’s compositions allows us to draw conclusions about the peculiarities of E. Zabelov’s early style: in most numbers there are characteristic features of art rock, as well as means of development typical of minimalism: harmonic, rhythmic and melodic patterns, which are repeated many times and vary slightly. Compared to the first album, in “The Rose Festival” E. Zabelov pays more attention to experiments with sound – not only acoustic but also electronic, as well as various techniques of playing the instrument. Despite the fact that the accordion plays a leading role in the album, bass and percussion instruments are not limited to the function of the rhythm section. accordion in the works of E. Zabelov is a universal instrument that can perform the functions of different members of the ensemble: melodic and bass functions, take on a harmonious filling, through the use of noise techniques of the game) – even the function of a percussion instrument. E. Zabelov’s work is a unique phenomenon in the modern European musical space.

Key words: accordion, ensemble, art-rock, minimalism, sound production.

Постановка проблеми. Баян став рівноправним учасником різних за складом та напрямом ансамблів лише у другій половині ХХ століття, коли конструктивні можливості інструменту та відповідний рівень професійної музичної освіти дозволили виконавцям втілювати на сцені найрізноманітніші композиторські задуми у рамках академічної, естрадно-джазової та рок-музики. Одним з яскравих прикладів новаторського підходу до баянного ансамблевого виконавства є творчість сучасного білоруського баяніста та композитора Єгора Забелова, котра дотепер ще не потрапляла в поле зору вітчизняних дослідників. Аналіз творчості митця дозволить більш повно зрозуміти деякі процеси, які відбуваються на цьому етапі в сучасному ансамблевому музикуванні за участі баяну.

Творчість Є. Забелова представляє інтерес не тільки для любителів сучасної баянної музики, а й для дослідників, оскільки він створює унікальні твори для нетрадиційних інструментальних складів, експериментуючи як зі способами звуковидобування, так і з образним змістом композицій.

Аналіз останніх досліджень. Актуальні проблеми ансамблевого баянного мистецтва досліджувалися в роботах М. Булди (Булда, 2007), О. Гончарова (Гончаров, 2012), С. Доброва (Добров, 2015), Б. Кисляка (Кисляк, 2019), С. Нефедова (Нефедов, 2018), Л. Пасічняк (Пасічняк, 2007), Н. Балюра (Балюра, 2020) та інших. Композиторсько-виконавська творчість Є. Забелова ще не була досліджена вітчизняними музикознавцями. Інформацію щодо життєвого та творчого шляху музиканта знаходимо здебільшого у декількох інтерв'ю (Руссу, Пукст, Васянин, Великанов), анонсах його виступів та рецензіях на студійні альбоми та концерти виконавця (Foster, Виноградов).

Мета статті – виявити особливості трактування баяну в ансамблевій творчості Є. Забелова на прикладі авторських альбомів «Неіснуюче кіно» гурту “Gurzuf” та “The Rose Festival” гурту “Yegor Zabelov Trio”.

Виклад основного матеріалу. Методологічним підґрунтям цієї статті є концепція феноменологічної та жанрової специфіки ансамблю, висунута й розроблена проф. І. Польською в її докторській дисертації «Камерний ансамбль: теоретико-культурологічні аспекти» (Польська, 2003), монографії «Камерний ансамбль: історія, теорія, естетика» (Польська, 2001) та численних інших публікаціях. Зокрема, ідея вченої про «пріоритетність виконавських <...> аспектів побутування ансамблю та цілісний підхід до системи композиторських та виконавських жанрів» (Поль-

ська, 2003: с. 197) як концептуальної основи системних досліджень у цій науковій галузі відіграла важливу роль у комплексному вивченні творчої діяльності Єгора Забелова в ансамблевій сфері.

Характеризуючи специфіку сучасних ансамблів за участі баяну, Н. Балюра зазначає, що у другій половині ХХ століття баян стає учасником трьох типів ансамблевих складів: 1) ансамблю народних інструментів; 2) ансамблю академічних інструментів; 3) джазових або рок-гуртів (Балюра, 2020: 42–43). Саме до останнього типу належать обидва колективи, створені Єгором Забеловим, – дует “Gurzuf” та “Yegor Zabelov Trio”.

Єгора Забелова критики називають «найвідомішим баяністом білоруського музичного андеграунду» та «одним з найбільш оригінальних акордеоністів Східної Європи» (Foster). Композитор, автор музики до театральних вистав та кінофільмів, засновник гуртів “Gurzuf” й “Yegor Zabelov Trio”, він відомий насамперед своїми експериментами зі звуком, змішенням стилів та жанрів й створенням унікальних ансамблевих складів. Випускник Могильовського музичного училища ім. М. Римського-Корсакова й Білоруської державної академії музики, він досяг певних успіхів на ниві академічної музики (зокрема, у 2002 році став лауреатом міжнародного конкурсу виконавців на народних інструментах імені І. Жиновича).

Тяжіння до авангарду проявилось ще на початку композиторської творчості молодого музиканта. Його перший твір – «Соната для баяну» (1999 р.), включав у себе кілька цитат з творчості британського рок-гурту “The Prodigy”. Ця композиція удостоїлася головної премії на конкурсі композиторів, що проходив у рамках музичного училища. За власним визнанням автора твору остаточний вибір на користь сучасних музичних напрямів він зробив завдяки досвіду співпраці із білоруським фолкгуртом «НаГуаль»: «Я розширив свій рівень пізнання. Це був для мене дуже важливий момент. <...> Я вивчав три курси – композиція, саунд-дизайн та дизайн дрібних звуків. <...> Тоді почало виникати розуміння процесів в електронній музиці» (Пукст). Разом із цим гуртом, а також із кавер-бендом «Серебряная свадьба» Є. Забелов виступав на концертних майданчиках Білорусі, Росії, України, Польщі та Франції.

Першим авторським проектом музиканта стало створення гурту “Gurzuf” (2005). Цей ансамбль, репертуар котрого складався виключно з творів Є. Забелова, отримав визнання на лише на батьківщині, а й в країнах Східної та Західної Європи, беручи участь у престижних етно-джаз фестивалях, а також фестивалях акордеонної та альтернативної

музики. Успіху гурту “Gurzuf” сприяв унікальний склад ансамблю, що поєднав баян та ударні інструменти (беззмінним виконавцем на яких був білоруський барабанщик Артем Залесьський). У 2006 році гурт був визнаний «Відкриттям року» на церемонії нагородження кращих рок-музикантів Білорусі «Рок-каранацья». У 2008 р. ансамбль здобув першу премію на фестивалі альтернативної музики “Fiesta Borealis” у Вроцлаві.

У 2006 році Є. Забелов звернувся до жанру театральної музики, створивши та записавши композиції до вистав Олексія Лелявського «Одиссей», «Мобі Дік», «Ладдзя Роспачы», «Шелк», «Синяя птица», які було поставлено в Білорусі, Німеччині, Польщі та Словенії. Також співпрацював із режисерами Ігорем Казаковим («Гамлет») та Олександром Марченко («Мабыць»). За власним визнанням композитора інструментальний склад для театральної музики напряму залежить від ідеї твору: «Партитура до “Шовку” Алессандро Барікко, над якою ми працювали з електронщиком Віталієм Гармашем в Мінську, включала цимбали, ксилофон, баян і електроніку. До цього я писав тільки на цимбалах, ще до цього – тільки на фортепіано» (Васянин).

У 2010 році було створено ансамбль “Yegor Zabelov Trio”, у якому до баяніста приєдналися басист Олександр Єфімов та барабанщик Володимир Бегер. Одним із перших проєктів колективу став запис музичного супроводу до німецького німого кінофільму 1920 року «Голем: як він прийшов у світ» (“Der Golem, wie er in die Welt kam”), який було показано на фестивалі «25 днів сучасного мистецтва» (Білосток, Польща). З 2018 року Є. Забелов зосереджується на сольних проєктах – так, у 2020 році виходить його перший сольний альбом “Niti”, в якому музичний критик О. Великанов бачить поєднання академічного мінімалізму, построку й енергійної дроун-електроніки в дусі “Fuck Buttons” (Великанов). Однак продовжує співпрацю із музикантами тріо, а також сумісні проєкти з німецькою співачкою *Bobo* та її проєктом “Bobo und Herzfeld”, з польським рок-гуртом “Lao Che” та французьким співаком *Dominic Sonic*.

Оскільки в рамках цього дослідження нас цікавить ансамблева творчість митця, зосередимося на двох студійних альбомах Є. Забелова – «Неіснуюче кіно» (гурт “Gurzuf”, 2007) та “The Rose Festival” (гурт “Yegor Zabelov Trio”, 2017), в яких представлено квінтесенцію його творчості 2000-х – 2010-х років.

Альбом «Неіснуюче кіно» був записаний на студії «Мосфільму» в 2007 році. Альбом міс-

тить десять треків, кожному з яких музикант дає окрему назву, у якій присутнє слово «сцена». За словами Є. Забелова, сказаними ним під час інтерв’ю 2012 року «Зараз я б назвав їх просто – “Сцена один”, “Сцена два” і так далі. Це не потрібно називати ніякими словами, слова задають слухачеві певний контекст, я б не хотів цього, нехай він дивиться куди хоче» (Васянин). Можна припустити, що задум альбому і його явна «сценічна» спрямованість виникли під впливом роботи Є. Забелова в сфері театральної музики¹. Цікаво, що у різних виданнях альбому змінюються назви деяких його композицій. Так, № 2 «О странностях» («Про дивацтва») отримує назву “Jungle” («Джунгли»), №3 «О прошлом» («Про минуле») – “Ambient” («Те, що оточує»), № 5 «О свободе» («Про волю») трансформується в “Punk” (можливо, мається на увазі однойменний напрям рок-музики), № 6 «О стремительности» («Про стрімкість») перетворюється на “Samba” (за повної відсутності ознак цього жанру у композиції), іншою назвою восьмого треку «О силе» («Про силу») стає “Led Zeppelin”, а жанрову приналежність заключної композиції альбому «Эпилог» («Епілог») підкреслює інша назва “Vals” («Вальс»). Таким чином, можна сказати, що музика Є. Забелова не є програмною у звичному розумінні.

Більшість треків альбому записана дуєтом автора (баян) та А. Залесьського (ударні). Однак два номери – № 7 «Про кохання» («Імперія») та № 10 «Епілог» («Вальс») виконуються баяном соло. Ці композиції є єдиними «острівцями медитативності» в альбомі, епізодами, в яких виявляє себе ліричний герой диску. Обидва треки мають чітку структуру (тричастинну форму з динамізованою репризою) і є максимально «традиційними» у плані фактури (гомофонно-гармонічна із рідкими підголосками в «Епілозі» й більш розвинені поліфонічні прийоми, зокрема, використання скритого двоголосся у «Про кохання») й у застосуванні виконавських прийомів (максимальне пальцеве *legato* у крайніх розділах «Про кохання» чергується у цій п’єсі з штрихом *octave* у середньому розділі). Що стосується жанрових алюзій, то у № 7 можна почути елементи танго, а у № 10 – французьких естрадних вальсів, якими

¹ Цікаво, що треки на останньому альбомі Є. Забелова “Niti” отримують лише номер (I, II... VII). Крім того, за словами самого композитора для нього у назві завжди важливими є «аудіальна, графічна й смислова складові», а щодо назви альбому, то для «неросійськомовної аудиторії це буде лише слово без смислової складової», яке сам автор чує як ім’я (Великанов).

прославився, зокрема, Я. Тірсен². Попри те, що структура інших треків альбому укладається в «академічні» рамки (це тричастинна форма із дзеркальною репризою у «Войовничій» та «Про свободу», тричастинна репризна форма у «Джунглях» та «Тривожній» й куплетно-варіаційна форма у «Про минуле»; “Led Zeppelin” та “Samba” написані у контрастно-складеній формі) однак прийоми гри, образний зміст й стилістика цих номерів багато в чому є експериментальними.

У більшості композицій «Неіснуючого кіно» баян виконує мелодичну, гармонічну й басову функції, ударні ж беруть на себе ритмічну роль, а також створюють особливий звуковий фон, підкреслюючи жанр кожного треку. Так, у окремих епізодах «Войовничої», «Про дивацтва» й «Про свободу» ударні звучать експресивно, насичено, із великими брейками й енергійними переходами, які надають композиціям по-справжньому рокового звучання. Риси джазу у № 9 «Неіснуючому кіно» та «Самбі» досягаються за допомогою складних ритмічних малюнків (часто – поліритмії) й дрібних брейків, а вплив жанру кандомбе простежується у поліритмічному поєднанні специфічних ритмоформул у «Про минуле». Цікавими є також елементи прогресивного року у “Led Zeppelin” й «Про стрімкість» (поліритмія, складні ритмічні малюнки й змінний розмір, часте чергування *crescendo* й *diminuendo*, «важке» звучання ударних та підкреслення басу в партії баяну).

Аналіз треків альбому дозволяє зробити висновки щодо особливостей раннього стилю Є. Забелова. В більшості номерів альбому можна відмітити риси арт-року, що проявляється у використанні гармонічних та мелодичних експериментів, характерних елементів жанрів народної музики (танго, вальс, кандомбе). Також необхідно вказати на використання у деяких композиціях альбому («Тривожна», «Про минуле», «Неіснуюче кіно», «Про дивацтва») засобів розвитку, типових для мінімалізму: гармонічних, ритмічних й мелодичних патернів, що багаторазово повторюються й при цьому дещо варіюються³.

Альбом “The Rose Festival” було записано у 2017 році у Мінську колективом “Yegor Zabelov Trio” у складі Єгор Забелов – баян, Олександр Єфімов – бас-гітара, Володимир Бергер – ударні. Як і у разі з «Неіснуючим кіно» всі композиції

належать авторству Є. Забелова. Альбом складається з семи треків, кожен з яких має назву: іноді досить конкретну, що вказує на настрої треку (№ 7, “Anxiety” – «Тривога»), іноді таку, що дає натяк на місце дії (№ 5 “The Rose Festival” – «Свято троянд», № 6 “Ghetto” – «Гетто»), інколи дуже абстрактні, які дають можливість для вільного трактування змісту п’єси (№ 1 “Nine Steps” – «Дев’ять кроків», № 2 “In G” – «В тоні G», № 3 “Four” – «Чотири», № 4 “Air”, назву якого можна перекласти і як «Повітря», і як «Арія»). Специфічний підхід композитора до програмності також виявляються у візуальному оформленні диску: на обкладинці зображено колючий дріт з троянд, таким чином назва альбому (й за сумісництвом п’ятого треку) «Свято троянд» візуально суміщається з одним з найдраматичніших його номерів – треком № 6 «Гетто».

Порівняно із першим альбомом у “The Rose Festival” Є. Забелов приділяє більшу увагу експериментам зі звуком – не лише акустичним, але й електронним, а також різним прийомам гри на інструменті. Так, композитор використовує різні типи міхового тремоло (зміна дводольного рикшету на тридольний у «Гетто», асиметричне комбіноване тремоло у «Тривозі»), пальцеве тремоло у «Чотири», нетемпероване глісандо на витриманій дисонуючій гармонії (у «Гетто» й «В тоні G»), що досягається за допомогою постобробки звуку, накладення однієї партії баяну на іншу у «В тоні G», «Чотири», «Тривозі» (на живих виступах можливе за умовою використання *loop-sttion*), клацання регістру (знаменують перехід до іншої частини форми у «Дев’яти кроках» та «Тривозі»), використання на постобробці ефектів реверберації, *horus* й *distortion* (у «В тоні G»). Також композитор використовує різні регістри інструменту – від *piccolo* до *fagot*.

Попри те, що баян грає в альбомі провідну роль, бас та ударні інструменти не обмежуються функцією ритм-секції. Ударні виконують розгорнуті соло та різноманітні брейки, яскраві динамічні контрасти; бас часто виконує мелодичну функцію (підголоскову у «Чотири» та «Арії» й повноцінні мелодичні лінії у «Святі роз»).

Особливу увагу необхідно приділити різноманіттю стильових впливів у альбомі. Це яскраві риси пост-року у «Чотири», «Святі роз» та «Гетто», мінімалізм – у «Тривозі», «Арії» та «В тоні G» й «Дев’яти кроках»; й використання у всіх композиціях альбому характерних рис дроуну (жанру, що виник у рамках академічного мінімалізму). Також у другому альбомі велике значення має поліритмія й поліметрія – в рамках одного твору розмір

² Бретонський мультиінструменталіст та композитор. Більшість своїх вальсів писав для акордеону.

³ Цікаво, що сам композитор підтверджує вплив на свою творчість композиторів-мінімалістів Ф. Гласса, С. Райха, М. Наймана (Виноградов).

може змінюватись кожні кілька тактів, використовуються складені й несиметричні розміри на кшталт 5/4, 6/4, 11/8, 12/8 тощо.

Подальшим кроком до ускладнення музичної фактури у “The Rose Festival” стає використання поліфонії пластів, яка майже не використовувалась у «Неіснуючому кіно». Це багато у чому зумовлене розширеним складом ансамблю (до баяну та ударних приєднується бас, що дозволяє баяну передати басову й частково мелодичну функцію), а також використання пост-звукової обробки (або *looper-station* у концертному виконанні), що дозволяє «накладати» декілька гармонічних пластів один на одний.

Висновки. Творчість Єгора Забелова пройшла певну еволюцію за порівняно невеликий проміжок часу. Випускник консерваторії, який досяг певних успіхів на ниві академічної музики, він розпочинає експерименти в естрадній та рок-музиці у першому альбомі «Неіснуюче кіно» (2007) та занурюється в експерименти з електронною та дроун-музикою у “The Rose Festival” (2017). Створені Є. Забеловим ансамблі є унікальними за своїм складом та музикою, яку вони виконують. Так, “Gurzuf” демонструє рівноправні баян та ударні, які доповнюють одне одного, створюючи оригінальний звуковий простір: об’єднують елементи таких різних стилів, як арт-рок, типові елементи

народних танцювальних жанрів (танго, вальс, кан-домбе), а також засоби розвитку, типові для мінімалізму. У другому альбомі композитора – “The Rose Festival” – елементи пост-року поєднуються з характерними рисами мінімалізму (зокрема *дрону*). Для обох дисків музиканта є характерним використання поліритмії й поліметрії, складених й несиметричних розмірів; у другому альбомі музична фактура ще більше ускладнюється за рахунок використання поліфонії пластів.

В обох ансамблях, за безсумнівної важливості всіх його учасників, баян грає провідну роль. Деякі з номерів Є. Забелов виконує соло, а в інших здебільшого доручає своєму інструменту мелодичну функцію, функцію гармонічного заповнення, а в альбомі 2007 року – ще й роль басу. В альбомі 2017 року останню функцію бере на себе бас-гітара, тому можливості баяна розширюються й дозволяють композиторові проводити різноманітні експерименти зі звуком та фактурою. Таким чином, баян у творчості Є. Забелова постає універсальним інструментом, що може виконувати функції різних учасників ансамблю: мелодичну й басову функції, брати на себе гармонічне заповнення завдяки використанню шумових прийомів гри (удари міху, корпусу інструмента, шум віддушника, клацання регістрів, постукування куточками міху), навіть функцію ударного інструменту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балюра Н. Баян у камерно-ансамблевій музиці України: історичний аспект : кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеню магістра / Сумський держ. педагогічний ун-т ім. А. С. Макаренка, 2020. 60 с.
2. Булда М. В. Естрадно-джазова музика в акордеонно-баянному мистецтві України другої пол. ХХ – початку ХХІ століття: композиторська творчість і виконавство : дис... канд. мистецтв. : 17.00.03. Харк. держ. ун-т. мистецтв ім. І. П. Котляревського. Харків, 2007. 173 с.
3. Васянин А. Такое вот у нас кино. *RG.RU*. URL: <https://rg.ru/2012/07/26/gurzuf.html> (дата звернення: 21.11.2021).
4. Великанов А. Егор Забелов. “Niti”. *COLTA*. URL: https://www.colta.ru/articles/music_modern/23704-premyera-egor-zabelov-niti (дата звернення: 21.11.2021).
5. Виноградов А. Егор Забелов – “NITI”. *УндергрундХерос*. URL: <https://undergrundheros.ru/recenziya-egor-zabelov-niti/> (дата звернення: 22.11.2021).
6. В одесской Кирхе выступит самый известный баянист белорусского андеграунда. *Культурометр*. URL: <https://culturemeter.od.ua/v-odesskoj-kirhe-vystupit-muzykant-kotoryj-igraet-s-vokalistkoj-iz-rammstein-58444/> (дата звернення: 20.11.2021).
7. Гончаров О. І. Оркестри (ансамблі) баянів і акордеонів. Проблеми розвитку. *Культура України : збірник наук. праць*. 2012. Вип. 36. С. 6–16.
8. Добров С. М. Ансамблеве народно-інструментальне виконавство: традиції та новації. *Мистецтво в між-дисциплінарних дослідженнях. Вісник ХДАДМ* 2015. № 5. URL: <https://www.visnik.org/pdf/v2015-05-16-dobrov.pdf> (дата звернення: 20.11.2021).
9. Кисляк Б. М. Баян в камерно-ансамблевій музиці українських композиторів: історико-стильовий аспект : дис... канд. мистецтв. : 17.00.03 / Одеська нац. муз. академія ім. А. В. Нежданової. Одеса, 2019. 194 с.
10. Нефедов С. Ю. Баянно-ансамблеве мистецтво в музичній культурі України ХХ – початку ХХІ століття: теорія, історія та практика : дис. ... канд. мист. : 26.00.01 / нац. академія керівн. кадрів культури і мистецтв. Київ, 2018. 179 с.
11. Пасічняк Л. М. Академічне народно-інструментальне ансамблеве мистецтво України ХХ ст.: історико-виконавський аспект : дис... канд. мистецтв. : 17.00.03 / Львів. нац. муз. акад. ім. М. В. Лисенка. Львів, 2007. 178 с.
12. Польская И. И. Камерный ансамбль: история, теория, эстетика : монография. Харків : ХДАК, 2001. 396 с.
13. Польская И. И. Камерный ансамбль : Теоретико-культурологические аспекты : дис... д-ра мистецтв. : 17.00.03 / Нац. муз. акад. України. Київ, 2003. 435 с.

14. Пукст С. Большой разговор с аккордеонистом Егором Забеловым. *Onliner*. URL: <https://people.onliner.by/opinions/2021/05/13/egor-zabelov-2> (дата звернення: 22.11.2021).
15. Руссу Д. «Иногда важны не ноты». Баянист Егор Забелов о первом сольнике, идеальном слушателе и о музыке эмоций. *HRODNA* : веб-сайт. URL: <https://ru.hrodna.life/articles/egor-zabelov-grodno/> (дата звернення: 22.11.2021).
16. Foster R. Yegor Zabelov. *MOREZVUKOV*. URL: <http://morezvukov.nl/yegor-zabelov/> (дата звернення: 23.11.2021).

REFERENCES

1. Baliura N. Baian u kamerno-ansamblevii muzytsi Ukrainy: istorychnyi aspekt [Bayan in chamber and ensemble music of Ukraine: historical aspect]: Kvalifikatsiina robota na zdobuttia osvithnoho stupeniu mahistra / Sumskyi derzh. pedahohichnyi un-t im. A. S. Makarenka, 2020. 60 s. [in Ukrainian].
2. Bulda M.V. Estradno-dzhazova muzyka v akordeonno-baiannomu mystetstvi Ukrainy druhoi pol. XX – pochatku XXI stolittia: kompozytorska tvorchist i vykonavstvo [Pop and jazz music in accordion art of Ukraine of the second part of XX – early XXI century: composition and performance]: diss... kand. mystetstv. : 17.00.03. Khark. derzh. un-t. mystetstv im. I. P. Kotliarevskoho. Kharkiv, 2007. 173 s. [in Ukrainian].
3. Vasyanin A. Takoe vot u nas kino. [This is our movie]. RG.RU : veb-sait. URL.: <https://rg.ru/2012/07/26/gurzuf.html> (data zvernennia: 21.11.2021). [in Russian].
4. Velikanov A. Egor Zabelov. “Niti”. [Egor Zabelov. “Niti”]. COLTA : veb-sait. URL : https://www.colta.ru/articles/music_modern/23704-premyera-egor-zabelov-niti (data zvernennia: 21.11.2021). [in Russian].
5. Vynohradov A. Ehor Zabelov – “NITI”. [Egor Zabelov. “Niti”]. UndergrundKheros. URL: <https://undergrundheros.ru/recenziya-egor-zabelov-niti/> (data zvernennia: 22.11.2021). [in Russian].
6. V odesskoj Kirhe vyistupit samyiy izvestnyiy bayanist belorusskogo andegraunda. [The most famous accordionist of the Belarusian underground will perform in the Odessa Kirche]. Kulturometr. URL: <https://culturemeter.od.ua/v-odesskoj-kirhe-vystupit-muzykant-kotoryj-igraet-s-vokalistkoj-iz-rammstein-58444/> (data zvernennia: 20.11.2021). [in Russian].
7. Honcharov O. I. Orkestry (ansambli) baiianiv i akordeoniv. Problemy rozvytku. [Orchestras (ensembles) of accordions. Development problems.]. Culture of Ukraine : 2012. Nr. 36. Pp. 6–16. [in Ukrainian].
8. Dobrov S. M. Ansambleve narodno-instrumentalne vykonavstvo: tradytsii ta novatsii. [Ensemble folk-instrumental performance: traditions and innovations]. Art in interdisciplinary research. 2015. Nr5. URL: <https://www.visnik.org/pdf/v2015-05-16-dobrov.pdf> (data zvernennia: 20.11.2021) [in Ukrainian].
9. Kysliak B. M. Baian v kamerno-ansamblevii muzytsi ukraïnskykh kompozytoriv: istoryko-stylovyi aspekt [Bayan in chamber and ensemble music of Ukrainian composers: historical and stylistic aspect] : dys... kand. mystetstv. : 17.00.03 / Odeska nats. muz. akademiia im. A. V. Nezhdanovoi. Odesa, 2019. 194 s. [in Ukrainian].
10. Nefedov S. Yu. Baianno-ansambleve mystetstvo v muzychnii kulturi Ukrainy XX – pochatku XXI stolittia: teoriia, istoriia ta praktyka [Accordion and ensemble art in the musical culture of Ukraine of the XX – early XXI century: theory, history and practice]: dys. ... kand. myst. : 26.00.01 / nats. akademiia kerivn. kadriv kultury i mystetstv. Kyiv, 2018. 179 s. [in Ukrainian].
11. Pasichniak L. M. Akademichne narodno-instrumentalne ansambleve mystetstvo Ukrainy KhKh st.: istoryko-vykonavskiy aspekt [Academic folk-instrumental ensemble art of Ukraine of the XX century: historical-performing aspect]: dys... kand. mystetstv. : 17.00.03 / Lviv. nats. muz. akad. im. M. V. Lysenka. Lviv, 2007. 178 s. [in Ukrainian].
12. Polskaia I. I. Kamernyy ansambl: istoriia, teoriia, estetika [Chamber ensemble: history, theory, aesthetics] : monohrafiia. Kharkov : KhHAK, 2001. 396 s. [in Russian].
13. Polskaya I. I. Kamernyy ansambl: Teoretiko-kulturologicheskie aspekty [Chamber Ensemble: Theoretical and Cultural Aspects]: dys... d-ra mystetstv. : 17.00.03 / Nats. muz. akad. Ukrainy. Kyiv, 2003. 435 s. [in Russian].
14. Pukst S. Bolshoy razgovor s akkordeonistom Egorom Zabelovym [Big conversation with accordionist Yegor Zabelov]. Onliner veb-sait. URL : <https://people.onliner.by/opinions/2021/05/13/egor-zabelov-2> (data zvernennia: 22.11.2021). [in Russian].
15. Russu D. “Inogda vazhnyi ne notyi”. Bayanist Egor Zabelov o pervom solnike, idealnom slushatele i o muzyke emotsiy. [“Sometimes it’s not the notes that matter”. Bayan player Yegor Zabelov about the first solo album, the ideal listener and the music of emotions.]. HRODNA. URL: <https://ru.hrodna.life/articles/egor-zabelov-grodno/> (data zvernennia: 22.11.2021). [in Russian].
16. Foster R. Yegor Zabelov. *MOREZVUKOV*. URL: <http://morezvukov.nl/yegor-zabelov/> (дата звернення: 23.11.2021).